GS1740

Den Andra:

I.

Himlen nu Kung Gustaf gett,
Insikt mod och styrka: Han
för Swerjes trångmål sett Och
deß räddning yrkat. Så at man
åter kan, Trefligt och med nytta,
Lägga nya orter ann Skjöta
Bruk och Hytta.

2. Koppar-Berget länge nog,
Tryckt af bistra tider, äntlig de
nu åga fog: Hoppas hwad det
lider, at man än, Får igen Gam-
la goda åren, Redbart mynt
i rö. .sen, Bästa bot
för såren.

Exemplaret kostar 1. ß.

Twänne stycken ganska wackra

Wisor,

Den Första:

Gammalt och nytt Qwäde, som
war i bruk den gyllene tid då
Laße lefde.

När Laße wa liten Så gick han
te Mor, å fick en bit bröd
å wa glader, 2c.

Sjunges som: När jag uti skogen så
wandrar och far, 2c.

Den Andra:

Himlen nu Kung Gustaf gett,
Insikt mod och styrka, 2c.

Gefle, tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

När Laße wa liten, så gick Han te Mor å fick en bit bröd å wa glader men Bårtil, så heter hans närmaste Bror, Fick pengar å pung af sin Fader. Jag läser, sa Pelle, så får jag full mat, Frans Herrman wa granner, te namn å te stat; Han bragte så mången te lydna. Då liknade sig til en gyllene tid För barnen, at lefwa med inbördes frid, Föräldrom til hugnad å prydna.

2. När Laße begynte bli wuxen å stark, Så gick han må slaga på logen, Bar yxe: å spaden i skog och i mark, Och höll, som en Kar, uti plogen. Då skaffade Bårtil hem peppar å salt, Må flera små kryddor te korf å te palt, Han for må sin handel å reste. Men Pelle höll på må sin Psal-

Psaltare-Bok. Frans Herrman i Lag å Regering wa klok, I Krönickor satt han å läste.

3. En Hustru fick Laße, som war honom hull, Tog alting i huse te wara, å Bårtils Madam hade pengar å gull Men lika wäl wiste hon spara. Ja, Pelle fick en, som slätt intet wa stor, En alfwarsam Qwinna, de kalla'na mor. Frans Herrman om Frun war allena. Så wäl äro Bröder om ens må hwaran och Hustrun begår sig så wackert Må Man, når trohet å frid dem förena.

4. Föräldrarna sågo med fägnad å frögd, At barnen så lefde tilhopa, Den minsta så wäl, som den största wa nögd, Om oförrätt hördes ej ropa. Som bröder så handlade Bårtil å Lars, å Pelles förmaning wa lika som Fars. Frans Herrman sa äfwen då samma. Den ena gjol inte den andra förnär, Frans Herrman han lefde för-

förtroligt må Pår, Må laße satt Bårtil å glamma.

5. När war denna tiden? och hwar å den ort? Hwar tro detta folke tog wegen? Jo án lefwer Laße, besök honom fort, Förr án han blir sjuk och förlägen: På Hemmane finner man honom igen. We torge bor Bårtil, han står sig full án. Så länge, som Handelen warar, å Pelle på Kyrkobacken får fuller mat Han motar wål ohyran bort ur sitt fat, Frans Herrman sin tallrick förswarar.

6. I Rättwisa Härad å Laglydna By, Som ligger wid Menlösa Kyrka: der Bönden å gammal å stugan å ny, Och hushållet eger sin styrka. Där folket å nögda, de lefwa i frid, Där prisar ju Laße sin gyllene tid, å wisar ännu at han lefwer. Ja, den som å lydig å wil göra godt, Kan altid få del i hans lyckliga lott; Men ingen oduglig och hefwer.

7. På Samwets- och Upriktighetenes Torg, We stora Wålsignelsens Gatan, I Huset, som kallas för Lydieborg, där gränden går opp te Sanct Natan. Där finnes hos Bårtil det gods, som är godt, Han handlar och riktigt må wigt å må mått å redlig å from i sin wandel; där ser man et tecken te gyllene tid; den där går i låran, ock blifwer därwid, Får framgång å lycka til Handel.

8. När wägen är slipprig å mörker å smal, Så frågar man efter det Huset, der, hälsosam salfwa för ögon å fal, å sanningen tänder opp ljuset. Då finner man Pår i sin wanliga drägt, Han säger: si här, min wänner å slägt, Si, Mästaren wil Eder hjelpa; Han lärer den rätta rättfärdighets wäg: Är det icke gyllene tiden, så säg? Han kan wår försmädare stjelpa.

9. Då

9. Då Bröderna fela, så sitter ju Frans, I ställe för Far å ska döma, Har Boken och klubban på bole te hands; då gäller det samwetet öma: Han wet han ska swara för Gud å för Far, Hur liten å stor ha fått lika förswar, Och ingen med orätta lider, När ingen får taga sig rätt som han wil, Men alt efter Lag å Förordning går til, då äro ju gyllene tider.

10. Så lefwe nu Laße bå länge å wäl, Med Bärtil i frid och i sämja! Ja, Pelle bewise sin lära må skäl, Som sanningen kunna befrämja! Frans Herrman anwände sin gyllene tid Til Husets förkofring å inbördes frid Så warar deß längre hans trefnad. Men Fadren, som har af den Högste sin rätt, Han styre dem alla på Christligit sätt, Til rättwis å lydaktig lefnad.

11. Herr Prakt å Fru Präla beklaga sin nöd, At tiden å knapp å beswärlig I wälluft å lättja förspiller sit bröd En slösare, fast han å kjärlig. Men swåraste tiden har den på alt sätt, Som fäcktar å snålas men aldrig blir mått Af uslaste träcken å skarnet; Han gapar så snart efter andras, som sitt, Han ängslas, och kan ej från ängslan bli qwitt; Han fängslas å twingas i garnet.

12. Godt samwet allena gör gyllene tid: Så lycklig å den, som det äger: Han wil icke likna mot inwärtes frid, det gull hela werlden upwäger. Har kroppen sin näring och hälsa jämwäl, Så synes ej hwad en kan hafwa för skäl, På tiden och lyckan at klaga. Fast bättre gör den, som å nögd må sin lott, den han utaf Högsta Försynen har fått å willigt sin börda kan draga.

* * * * * * * * *